

לוח עמוד חיוני בזוהר ק' לפרשנות דברי		
ח'לך ד' - פרשנות מקע'		
מתקן מודבש	יום	וילגא
רלה	ר' ג'ב	ראשון
רמא	רא' ע"א	שני
רמו	רא' ע"ב	שלישי
רנא	רב' ע"א	רביעי
רנו	רב' ע"ב	חמישי
רסב	רג' ע"א	שישי
רסח	רג' ע"ב	שב' ק'

זהר הקודש עם פירוז'

מתוך מלבש על הפרשה

פרשת מטו"מ תשפ"א

עלון מס' 140

"לבעזה" ת"ת ע"י מרכז מתוק מודבש ת.ד. 5135 ירושלים

הקב"ה שלח את ירמיהו הנביא להספיד את חורבן ביתו

שלחו להו בני בבל לבני ארעה קדישא, הן יאות למUPERד הספרא על חורבן בית אלהנ"א, ועל דאתבדרנא ביני עממי, במאן דפלח טעון אחרנין, ואותן הן למיפתח הספידא ולפרקsha אלף"א ביתא, דשלח מרاري עלמא להספידא דחורבן ביתיה.

שלחו להו בני ארעה קדישא, יאות דאתון אתבדרתוין ביני עממי, ואthon לבר מארעא קדישא, ויאות לכוי למUPERד עלייכו ועל גריםיכו, דנטקתוין מנהורא לחשוכא, בעבדא דנטיק מבוי מריה, אבל אנן איתן למUPERד הספידא, וכן שדר קדרשא בריך הוא ספרא דהספידא, דאנן בנחא דמטרוניגתא ואנן מבני ביתה, וידען יקרה דמארוי עלמא, וכן יאות למUPERד, ולפרקsha איןון אלף"א ביתי"ן.

מתוק מודבש

עלמא להספידא דחורבן ביתיה שלח ארון העולם על ידי ירמיהו הנביא להספיד את חורבן ביתו.

שלחו להו בני ארעה קדישא שלחו להם בני ארץ הקדושה לומר לבני בבל, יאות דאתון אתבדרתוין ביני עממי אמת שאות נתפורותם בין האומות, ואתון לבר מארעא קדישא ואתם מחוץ לארץ הקדושה, ויאות לכוי למUPERד עלייכו ועל גריםיכו דנטקתוין מנהורא לחשוכא וראו לכם לבכות עליכם ועל עצמכם על שיצתם מאור לחשך, בעבדא דנטיק מבוי מריה כעד היוצא מבית רבו, אבל אנן איתן למUPERד ולמעבד הספידא אבל באמת אלו יש לנו לבכות ולעתות הספה, וכן שדר קדרשא בריך הוא ספרא דהספידא לנו ראוי לנו להספיד על שנחפזרנו בין העמים, כי אנו דומים זה לזה במאן דפלח טעון אחרנין כמו שעובר עבודה זרה, (כمحז"ל (נמק) לטוצאות דף קי סע"ג) כל הדר בחוץ לארץ דומה למי שאין לו אלוה, ולכן ואותן למיפתח הספידא יש לנו להתחיל את ההספד, ולפרקsha אלף"א בית"א ולפרש את פסוקי הא' כי שבמגילת איכה, דשלח מרاري

הקב"ה שלח את ירמיהו הנביא להספיד את חורבן ביתו

הנה ירמיהו הנביא כתוב את מגילת איכה, וכל המגילה הזה היה קינה, שהנביא היה מקונן על ירושלים ועל ישראל, והתחילה לקונן ואמר אווי ואבוי איכה נהיה הדבר הזה שנחרבה בית המקדש וירושלים. ומובה בפסיקתא ורבי שום לירמיהו היה בתשעה באב, ונקרא "ירמיהו" על שם שבימיו נתרוממה מדה הדין, וכן על שם שהקימים ה' אויב שירים ידו על ירושלים.

שלחו להו בני בבל לבני ארעה קדישא שלחו להם בני בבל לומר לבני ארץ הקדושה, והן יאות למUPERד טעון אחרנין על חורבן בית אלהנ"א לנו ראוי לבכות, לנו ראוי לעשות הספה על חורבן בית אלהנ"י, ועל דאתבדרנא ביני עממי וגם ראוי לנו להספיד על שנחפזרנו בין העמים, כי אנו דומים זה לזה במאן דפלח טעון אחרנין כמו שעובר עבודה זרה, (כمحז"ל (נמק) לטוצאות דף קי סע"ג) כל הדר בחוץ לארץ דומה למי שאין לו אלוה, ולכן ואותן למיפתח הספידא יש לנו להתחיל את ההספד, ולפרקsha אלף"א בית"א ולפרש את פסוקי הא' כי שבמגילת איכה, דשלח מרاري

וְאֵن יִתְמַין בְּלָא אֶבְאָ וְאֶמְאָ, וּמְסֻתְּבָלִין עַיִינִין לְכֹתְלִי בִּתְאָ דָאִימָנָא וְהָא אֲתָחָרְבָ, וְלֹא
אֲשֶׁפְחַנָּא לָהּ, דְהֹתָה יִנְקָא לֹן בְּכָל יוֹמָא, בַּיוֹמִין קְדָמָאיִין מְשֻׁפְרוּ דִילָה, (בֵין שְׁפִירָה
דָמָעָה), וְהֹוִית נְחִימָת לֹן, וּמְמַלְלָת עַל לְבָנָא, כְאָמָא לְבָרָה. בָמָה דָאָת אָמֵר (ישעה סו ז) כְאֵיש
אֲשֶׁר אָמַר תְּנַחֲמָנוּ וְגָומָר.

השכינה מקבלת את הגורה שנגזרה וממתיקת אותה ברחמים

והשׁתָא אַסְתְּבֵלָן עִינֵין לְכָל סֶטֶר, וְאַתָּר בֵּית מֹתְבָא דְאַיִמְנָא אַתְבָּלְבָל, וְהָא אַתְחָרְבָ, נְבָטָשׁ רִישָא לְכֹתְלִי בֵיתָא יְמוֹתָבָה, מֵאָן יְנַחַם לוֹ, וְמֵאָן יִמְלָל עַל לְפָנָא, וַיָּגִין עַלְנוּא קְמִי מְלָפָא.

בד הויין חטאן קמי אבונא, וסליק רצואה לאלקאה לו, איהי קיימת לךן, ומקבלה מלקיותא דמלפה, בגין לאגנא עלאא, כמה דעת אמר (שם גה) והוא מחלל מפשעינו מדבא מעונותינו וגומר ובברתו נרפא לנו, והשתא אימא לית לו, ווי לו, ווי לכוי, לו יאות למבקבי, לו יאות למספד, לו יאות לפתרא איפון מילין דמריו, לאודעא להו לאיפון דידען למבקבי מלין דהספידא.

מתוק מדבר

וְהִיא אֲתַחֲרֵב וָמָקוֹם בֵּית מֶשֶׁבָּה שֶׁל אָמְנוֹ נַחֲלָלָבָן וְנַחֲרָב,
גַּבְطָשׁ רִישָׁא לְכֹתְלֵי בֵּיתָה וּמוֹתָבָה וְאָנוּ מִכְּסָים רַאשָׁנוּ
לְכוּתָל בֵּיתָה וּמֶשֶׁבָּה, מִאֵן יְנַחֵם לֹן וּמִאֵן יְמַלֵּל עַל
לְבָנָא כִּי מֵי יְנַחֵם לָנוּ וּמֵי יְדַבֵּר עַל לְבָנוּ, וַיָּגִין עַלְנָא
קְפֵי מְלֵפָא וּמֵי יְגַן עַלְינוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּיַהֲ.

לבעלות, ולפרשה אינון אלפ"א ביתין ולפרש את פסוק א' ב' שבמגילת איכה, ור"ל שאנו נפרש אותה כבניהם על דרך הפסוג שיעורו את המיריות יותר.

והוסיפו בני ארץ ישראל לומר לבני כל, **וְאַגָּנֵן יִתְמִין**
בֶּלֶא אֲפָא וְאַמָּא ואנו כיתומים בלי אב ואם,
כי אמרו השכינה יצאה בgentiles, ואבינו הקדוש ברוך הוא
יצא עמה לשמרה מACHIOT היחסונים, **וּמִסְתְּכֵלֵין עַיִינִין**
לְכֹותְלֵי בִּיתָא דְאִימְנָא והא **אַתְּחָרֵב** ואנו מסתכלים
בעינינו לכוטל ביתה של אמרנו והרי נהרב, **וְלֹא אַשְׁפְּחָנָא**
לה ואין אנו מוצאים אותה בכיתה, **דִּקְחוּת יִנְקָא לֹן בְּכָל**
יוֹמָא בְּיוֹמָן קְדֻמָּאֵין מְשִׁפְרוֹדוֹ דִּילָה שהיא מינקת
לנו בכל יום הראשוני משפע היפה והמושחר שלה,
וְהַיִת נְחִימָת לֹן וּמְמַלְלָת עַל לְבָנָא פָּאֵמָא לְבָרָה
והיא הייתה מנהמת אותנו ומדברת על לבנו כמו המנוחת
את בנה, **בַּמָּה דָּאַת אָמַר** כמו שנאמר **בְּאֵיש אֲשֶׁר אָמוֹן**
פְּנַחֲמָנוֹ כִּי דָרְך האם לנחם את בנה יותר מן האב, ו**וּלְל'**
שבני ארץ ישראל בזמן הבית אם נודמנה להם אייזו צרה
חִ'זּוֹ הַיּוֹ מַתְּפָלִים בְּדִמּוּת בְּמַקְדֵּשׁ, ומיד היו נענים
ומתנחמים מצרתם, מה שלא היה כן אחר החורבן. (זהר
סבש איביך דפ' קו ע"ב. ובכיאורינו ברכ' ג' עט' תרמ"ה פרטנו)

**השכינה מקבלת את הגורה שנגזרה
וממתיקת אותה ברחמים**

והשפתא, אַסְתָּכְלָן עִינֵּין לְכָל סֶטֶר וְעַתָּה עִינֵּינוּ מִסְתְּכָלוֹת
לְכָל צָד, וְאַמְرֵבָה בֵּית מִזְבֵּחַ דָּאִימָנָא אַתְּבָלְבָל

נִקְרֵב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עֲרָסָא דָאִימְנָא, וְלֹא נְשִׁפְחָה לְהַפְּמָן, נְשָׁאָל עַלְהָ, לִיתְ מָאָן דִּינְשָׁגָח עַלְן, נְשָׁאָל לְעֲרָסָא דִּילָה, אַתְּבָלְבָלָא, נְשָׁאָל לְכּוֹרְסִיָּא, נְפָלָת, נְשָׁאָל לְהַיְכְּלִין דִּילָה, אָוּמָאָן אִינְנוּן דָּלָא יַדְעֵין מִינָה, נְשָׁאָל לְעַפְרָא, רְשִׁימָו דַעֲקְבָתָא לִיתְ פָּמָן.

השכינה יושבת על גג בית המקדש ובוכה ומיללת עליינו

נְשָׁאָל לְאִיגֶּרָא, הָא אִיגֶּרָא אַתְּבָלָן, דַתְמָן יִתְבָּהּ מִבְּכָה וּמִיְלָלָת (עַלְן), וְאַזְולָת מִבְּכָה צוֹחָת בְּקוֹל מַרְירָו עַלְן, מַאִיגֶּרָא לְאִיגֶּרָא, בָּמָה דָאָת אָמָר (שם כב א) מָה לְךָ אָפּוֹא כִּי עַלְית בְּלָק לְגַגּוֹת, נְשָׁאָל לְאוֹרְחִין וּשְׁבִילִין, בְּלָהּוּ אָמְרִין דְשָׁמָעוּ קָל מַרְירָו דְבָכִיהָ דִמְבָכָה עַל בְּנֵהָא, וְלֹא יַדְעֵין לְאָן אַסְטָלָקָת.

מתוך מדבר

התפשטו בחינותיה האחרונות, ורושם עקבותיה הם נצחותיה המתחפשים אליהם, והם כדמות עקבות לאורה העליון.

איicha דף קו ע"ב, ובכיאורינו ברך ג עט' תרמו-תרמה

השכינה יושבת על גג בית המקדש ובוכה ומיללת עליינו

נְשָׁאָל לְאִיגֶּרָא נְשָׁאָל את הגג של בית המקדש אם השכינה נמצאת שם, והיינו בחינתה בשש ספירות התפארת שם היא מסתלקת לבוכות על חורבן בית המקדש וגולות בנייה, הָא אִיגֶּרָא אַתְּבָלָן הגג משיב לנו, דַתְמָן יִתְבָּהּ מִבְּכָה וּמִיְלָלָת עַלְן כי שם יושבת השכינה והיא בוכה ומיללת עליינו, וְאַזְולָת מִבְּכָה צוֹחָת בְּקוֹל מַרְירָו עַלְן מַאִיגֶּרָא לְאִיגֶּרָא והולכת מגג לגג בוכה וצועקת בקהל מר עליינו, בָּמָה דָאָת אָמָר כמו שנאמר מה לְךָ אָפּוֹא כִּי עַלְית בְּלָק לְגַגּוֹת, נְשָׁאָל לְאוֹרְחִין וּשְׁבִילִין נְשָׁאָל לדרכיהם ולשבילים, הם ארחות השפע ושבילי הברכה, ושוראים מהם אם היא משפעת בהם כיוון שעלהה שם, והם אומרים שאינם שומעים ברכות מפני שנחרב ויבש, וזה אמר בְּלָהּוּ אָמְרִין דְשָׁמָעוּ קָל מַרְירָו דְבָכִיהָ דִמְבָכָה עַל בְּנֵהָא כולם אומרים כי שמעו קול מר של בכיה שככתה השכינה על בנייה, כי היא המקבלת את דין החזק המתעורר כנ"ל, וְלֹא יַדְעֵין לְאָן אַסְטָלָקָת אבל אינם יודעים אם נסתלקה.

ור"ל בכל עת שנגזר איזו גורה רעה וצורה שלא תבא על הצבור, שהיא באה מלחמת התערורות דין החזק מגבורה זו"א בעונות ישראל, והדין נפעיל על ידי הרצוועה בישא שהוא הקליפה, או מיד השכינה מודמנת והוא מקבלת אותה הגורה שלא תמשך למטה, ומתקתק אותה ברחמים, ומשפעת את הדין על חסיד מחסידי הדור, כגון רבי אלעזר בן רבי שמעון ורבינו הקדוש שהשכינה עמהם, והם מקבלים יסורים של אהבה ממש, דהינו יסורי השכינה, ובזה הם מגנים על הדור, וזה שאמר "זומבלת מלקיותה דמלכא בגין לאגנה עלאה". (למ"ק)

עוד אמרו בני ארץ ישראל לבני בבל, נִקְרֵב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עֲרָסָא דָאִימְנָא אָנוּ מַתְקִרְבִּים בְּכָל יּוֹם לְמַתָּחָה שֶׁל אָמְנוּ, שְׁהָיָא קָרֵשׁ הַקָּדְשִׁים, וְלֹא נְשִׁפְחָה לְהַפְּמָן וְאַין אָנוּ מוֹצָאים אַוְתָּה שָׁם, נְשָׁאָל עַלְהָ אָנוּ שְׁוֹאָלִים עַלְהָ, לִיתְ מָאָן דִּינְשָׁגָח עַלְן וְאַין מִשְׁיָשְׁגִּיהָ עַלְנוּ שִׁגְיָיד לְנוּ אֶת מָקוֹמָה, נְשָׁאָל לְעֲרָסָא דִּילָה, אַתְּבָלְבָלָא נְשָׁאָל אֶת הַמְּתָה שֶׁלָה, הַרְיָה נַחֲבָלָה, נְשָׁאָל לְכּוֹרְסִיָּא, נְפָלָת נְשָׁאָל לְהַיְכְּלִין דִּילָה נְשָׁאָל אֶת הַהִיכְלוֹת שֶׁלָה, שְׁהָם שְׁבָעָה הַיְכְּלוֹת שֶׁבָעָלָם הַכְּרִיאָה שְׁבָהָם נְמִצָּאות הַשְּׁבָעָה נְעָרוֹת (שבעה מלאכים) הַרְאוּוֹת לְתַתְּ לְהַמְּבִיט הַמֶּלֶךְ, אָוּמָאָן אִינְנוּן דָּלָא יַדְעֵין מִינָה הַם נְשָׁבָעִים שָׁאַנְמִינְמָה מִמְּנָה, נְשָׁאָל לְעַפְרָא רְשִׁימָו דַעֲקְבָתָא לִיתְ פָּמָן נְשָׁאָל אֶת הַעֲפָר וּרֽוֹשָׁם עַקְבּוֹתָיהָ וְאַיִלָּה שָׁם, הַנָּה סָוד הַעֲפָר הוּא סָוד מְלָאִיכָּה עוֹלָם הַעֲשִׂיה, שָׁם מָקוֹם דָרִיסָת רְגִילִי הַשְׁכִּינָה, וְשָׁם

לן יאות למבבי,zan יאות למיספֶד, גנשך עפָרָא דְרַגֵּלָה, גנשך אַתָּר בַּי מִזְבֵּחַ, גנשך כוֹתֵלִי הַיכָּלָה, וגבפי במרירו. אֲנָן נִפְתָּח בְּהַסְפִּידָא, דְחַמֵּינָן בְּכָל יוֹםָא כֹּל הַאֵי, גַּבְּפִי תְּדִיר וְלָא אִתְּגַנְשִׁי מְרִירָוּ דְבָכִיהַ מִינָן.

קול מר של בכיה להמלאים שברקיעים

'כָּאֶלְמָנָה רַבְתִּי 'בָּגּוּיִם 'שְׂרָתִי 'בְּמִדְינוֹת 'הִתְהַ' לְמִפְרָע בְּרִישֵׁי אַתְּזָוָן, לְ"ה בְּשַׁבְּרַ"ה, בַּתְּבִירָוּ דְבִי מִקְדָּשָׁא, בַּתְּבִירָוּ דְבִי מִקְדָּשָׁא, דְבִבּוּ בִּישָׁא אַדְבִּיק לְ"ה בְּשַׁבְּרַ"ה.

איְכָה דְאַתְדַּבְקָת לְהַהְיא אַיְכָה רַעַה, דָא קָל דְנַחַשׁ, קָל מְרִירָוּ דְבָכִיהַ בְּרַקְיעָין, אַלְין קָרָאנוּ אַיְכָה, וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא קָרָאנוּ אַיְכָה, הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב (בראשית ג ט) וְאַיְכָה אַשְׁית בֵּינָה וּבֵין הָאָשָׁה, בֵּין סְטָרָא דָא וּבֵין סְטָרָא דָא, אַשְׁתָּפָח שְׁמָא (פְּנֵן) בְּחַרְבָּן בִּי מִקְדָּשָׁא.

מתוק מדבר

ישראל שהוא השכינה, דְבִבּוּ בִּישָׁא אַדְבִּיק לְ"ה בְּשַׁבְּרַ"ה אַיְכָה רַעַה הדבקה רעה השכינה והשכינה ושיבר אותה.

איְכָה דְאַתְדַּבְקָת לְהַהְיא אַיְכָה רַעַה אַיְכָה נִדְבָּקָה השכינה לאַיְכָה רַעַה ההיא, דָא קָל דְנַחַשׁ זה קָל הקטרוג של הנחש, שגורם קָל מְרִירָוּ דְבָכִיהַ בְּרַקְיעָין קָול מר של בכיה להמלאים שברקיעים, אַלְין קָרָאנוּ אַיְכָה אלּו המלאכים הקדושים קוראים "איְכָה", כמו שכותב (ישעיה לג ז) מלאכי שלום מר יבכין, ומְסֻטָּרָא אַחֲרָא קָרָאנוּ אַיְכָה ומְלָאכִי הסטוֹרָא אחרא קוראים "איְכָה", עד שיגבה בעל הרין את חובו, הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב זהו שכותב וְאַיְכָה אַשְׁית בִּינָה וּבֵין הָאָשָׁה דְהַיִינָו בֵּין סְטָרָא דָא וּבֵין סְטָרָא דָא בין צד הקודשה לבין צד הסטרא אהרא, אַשְׁתָּפָח פְּנֵן בְּחַרְבָּן בִּי מִקְדָּשָׁא נמצא שם שונאה בחורבן בית המקדש.

(והר חדש איְכָה דָף קִיא ע"א, ובכיאורינו ברך ג ע"מ תרנה)

לכןzan יאות למבביzan יאות למיספֶד לננו ראוי לבכotta ולנו ראוי להספיד, גנשך עפָרָא דְרַגֵּלָה גנשך אַתָּר בַּי מִזְבֵּחַ גנשך נושא מקומ בית מושבה, גנשך כוֹתֵלִי הַיכָּלָה וגבפי במרירו נושא את כותלי היכלה ונבוכה במרירות, אֲנָן נִפְתָּח בְּהַסְפִּידָא אלו נפתח בכל הפסped, דְחַמֵּינָן בְּכָל יוֹמָא כֹּל האי שאנו רואים בכל יום כל זה, גַּבְּפִי תְּדִיר וְלָא אִתְּגַנְשִׁי מְרִירָוּ דְבָכִיהַ מִינָן וגבכה תמיד ולא תשכח המיריות של הבכיה מהנתנו. (זהר חדש איְכָה דָף קִיא ע"ב, ובכיאורינו ברך ג ע"מ תרמטט)

קול מר של בכיה להמלאים שברקיעים 'כָּאֶלְמָנָה רַבְתִּי 'בָּגּוּיִם 'שְׂרָתִי 'בְּמִדְינוֹת 'הִתְהַ' לְמִפְרָע בְּרִישֵׁי אַתְּזָוָן בְּשַׁבְּרַ"ה הראשונות למפרע חמוץ המלות לְ"ה בְּשַׁבְּרַ"ה הדינו שבר להשכינה, בַּתְּבִירָוּ דְבִי מִקְדָּשָׁא בשבריה וחורבן בית המקדש, בַּתְּבִירָוּ דְבִי מִקְדָּשָׁא דִיּוֹרָא ושבירת הכנסת

שבח דא שידרא

כתב מהרץ"ז בהקדמה לשער ההקדמות להאריז"ל: כי הכל תלוּי בעסק החכמה הזאת {הקבלה}, ומונעתינו מילהתעסָק בה, היא גורמת איחור ועוכב בנין בית מקדשנו ותפארתינו המכונה ונקרא "הדר הכרמל", כמו שאמר הכתוב (שיר ז ו) ריאשׁ עליך ככרמל. וזה מה שאמר הכתוב "יאיתי והנה הכרמל מדבר", כי לסבות הנ"ל היה הכרמל מדבר שמו בע"ה הנ"ל כ"ל, כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימי הי"ה הוא כאילו נחרב בימי יוכי, כי אין לו להקב"ה קורת רוח בעולמו אלא כאשר עוסקים בחכמה זו, מה שאינו כן בהיותם עוסקים בפשטיה התורה.

פרשת מות"ז מ"תשפ"א

לקבלת חלון מיד' שבוע יש לשולה אימ"ל בכתובת: matokmidvash@matokmidvash.com 30222

ד

הזהר מקדוש"ע פ"מ"ת מ"ד ב"ש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתר בדרכ"
מהדורות ר' יוסף
אכ' בערגוּר
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט ביזוני - מהדורות ר' העדרש וועבעד
[cm 17/12]

